

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΒΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1179 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΗΤΕΛΕΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.
" " Ἐσωτερικόν " " 15.
" τοῦς καὶ Φοιτητάς " " 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴν Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Διάγνωσις, πρόγνωσις καὶ θεραπεία τῆς διφθερογόνου νόσου κατὰ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων, ὑπὸ I. M. Θεοδώριδου (ἐν Παρισίοις). — Περὶ τοῦ ἐμβρυολογικοῦ τοῦ κ. ἐν συγῆ κρῖσει πρὸς τὸν τοῦ ὑπὸ Ν. Πιστη (ἐν Παρισίοις). (Συνέχ.). — Ἱστορία ἀρρώστων. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Μονάχῳ). — Θεραπεία τῆς κακῆς λευκορροίας. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογραφικὸν δελτίον.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ, ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΟΓΟΝΟΥ ΝΟΣΟΥ

Κατὰ Μ. J. SIMON ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων.

ὑπὸ I. M. ΘΕΟΔΩΡΙΑΟΥ (ἐν Παρισίοις).

Ἡ διάγνωσις τῆς διφθερογόνου νόσου τοσοῦτον ἀπλή κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι ἐνίοτε δυσκολωτάτη. Ὅσοῦ εἶναι εὐκόλον νὰ ἀναγνωρῆσθαι τὴν ὑπαρξίν ταύτης, ἐὰν ὑπάρχῃ ψευδομεμβράνη σαφῆς, ἐντελῶς ἀνεπτυγμένη καὶ παριστῶσα τοῦς μᾶλλον γνωστοῦς τῆς νόσου χαρακτηρηκὰς ὡς πρὸς τὴν χροῖαν, τὴν σύστασιν, καὶ συμφοτικὴν ιδιότητα, τοσοῦτον ἐν δυσχερεῖα τελεῖ καὶ ὁ μᾶλλον πεπειραμένος ἰατρός προσκαλούμενος ὑπὸ

νοσοῦντος ταύτην ὄλως ἐν ἀρχῇ, ὡς τοῦτο συμβαίνει πάντοτε ἐν τῇ κλημερινῇ τοῦ ἱκτροῦ πελατεῖα. Γόττε ἀκριβῶς ἀναπικριστῆ ὄλως τὰς νόσους, αἵτινες δύνανται νὰ παραγάγῃσι τοιαῦτα ἐξιδρώματα, οἷον τὰ πολτώδη καὶ ἐρπητικά, τὰς ἀφθας, ἕτινα κατὰ πολὺ προσομοιάζουσι τοῖς διφθεριτικοῖς ὑμέσι, τότε ὁ ἱκτροὺς μένει ἀμφίβολος, καὶ ἀδυνατεῖ νὰ θέσῃ τὴν πρόγνωσίν του. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν πάσης πλάνης καὶ συγχύσεως εἰς τὰς πολλὰς τοῦλάχιστον τῶν περιστάσεων, ἀνάγκη νὰ τεθῶσι σημεῖα τινὰ πρὸς βεβαίωσιν τῆς διαγνώσεως. Ἀκολουθοῦντες τὴν ὑπὸ τοῦ Trousseau διαίρεσιν τῆς νόσου εἰς τρεῖς τύπους ὑπὸ κλινικὴν ἔποψιν λίαν ἠρισμένους, δὴλον ὅτι εἰς ἐντετοπισμένην (localisée), μολυσματικὴν (infectieuse) καὶ τοξικὴν (toxique), ἴδωμεν τινὰ τὰ τοιχεῖα πρὸς διάγνωσιν ἐκάστης τῶν περιπτώσεων τούτων.

Ὅταν ἡ νόσος ᾔται ἐντετοπισμένη (localisée), δυνατὸν ἢ διάγνωσις νὰ ᾖ εὐκόλος, ἀλλ' ἐπίσης καὶ λίαν δύσκολος. Ἐὰν ἡ ψευδομεμβράνη ᾔται ἐντελῶς μεμορφωμένη, ἐπιφάνεια ῥιζική, κεκαλυμμένη ὑπὸ τραχυτήτων, ἐλαστικῆ, διατηροῦσα τὴν μεμβρανώδη ὄψιν μετὰ τὴν ἐν τῷ ὕδατι κατὰδυσιν κ.λ.π., ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βεβαίως ἢ διάγνωσις εὐκόλος τίθεται· ἀλλ' ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ἡ νόσος ἀναφαίνεται δι' ἐνὸς ἢ δύο σημείων λευκῶν, ποικίλων τὴν μορφήν, πάχους μέχρι κεφαλῆς κερφοβελόνης, ἢ πίσου, ἢ μικροῦ σταγονιδίου, ἢ νηματίου λεπτοτάτου, τότε ἢ δυσκολία τῆς διαγνώσεως εἶναι ὑψίστη καὶ εὐκόλως δυνάμεθα νὰ συγχύσωμεν τὴν διφθερογόνον κυνάγχην μὲ τὰς ἀφθας ἢ τὰ πολτώδη καὶ ἐρπητικά προϊόντα. Ἦναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὰ κλασικὰ συγγράμματα ἀναγράφεται ἢ διαφορικὴ διάγνωσις ὡς ἐξῆς: Πῶς τὴν πολτώδη κυνάγχην τὸ ἐξιδρώμα ἔχει ὄψιν πικρῶδους ἐπιχρίσματος, ἐλαφρῶς ἐξοιδρώματος, ἐλάχιστον συμπεφυκτός· εἰς τὴν ἐρπητικὴν κυνάγχην τὸ μορφωθὲν προϊόν διὰ τῆς συνενώσεως τῶν ἐξηλωμένων κυστιδίων, παρουσιάζει χεῖλος κροσσοειδῶς κεκομμένον, ἐνῶ εἰς τὴν διφθερογόνον νόσον ἀπαντῶμεν πλάκας πεπισσμέναις, λίαν συμπεφυκυίας καὶ ἀκολουθουμέναις πάντοτε ὑπὸ ἐξοιδρώσεως τῶν ὑπογενεῖων γαγγλίων· εἶναι ἀληθές, ὅτι ἄριστα ἐν τοῖς βιβλίοις περιγράφονται, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῇ κλινικῇ ἄλλην ὄλως ὄψιν λαμβάνουσι καὶ ἄλλην τροχίαν ἀκολουθοῦσιν αἱ νόσοι ἢ τὴν κλημερινήν. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι διφθερογόνοι κυνάγχαι δύνανται νὰ παρουσιάσῃσι μὲ τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας, ὅφ' οὓς καὶ αἱ φλεγμονώδεις ἢ ἄλλαι μᾶλλον καλοῦνται κυνάγχαι, καὶ τὰ προσβληθέντα άτομα νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς ὄλως τὰς ἐπιπλοκάς καὶ συνεπείας τῆς διφθερογόνου νόσου. Ἡ πλῆθὴ δυνατὸν νὰ ᾔται μᾶλλον εὐκόλος, διότι δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν καὶ πόνον καὶ ἐρυθρότητα ἐντονον, ἕτινα μᾶλλον προσγίγονται τῇ φλεγμονώδει κυνάγχῃ, καὶ εἰδικῶς ἀναπαριστῶσι πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς πολτώδους κυνάγχης. Δι' ἃ πρόπει νὰ ἀναμείνωμεν καὶ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν

πρὶν ἢ δριστητὴν τὴν διάγνωσίν μας θέσωμεν. Ἐὰν δὲ κατὰ ταύτην παρατηρήσωμεν μικρὸν ὑμένιον ὑπόλευκον, ὅπερ ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ θέσεως ἐκτείνεται δίκην ἱστοῦ ἀράχνης, καὶ τείνει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ λαμποῦ, ἐὰν δὲ πρὸ πάντων ἔπαθεν ἢ ὑπερῶα, τότε βεβαίως διαγιγνώσκωμεν τὴν διφθερογόνον νόσον. Γενικῶς ὅταν εἰς μίαν κυνάγχην μὲ λευκὰ σημεῖα παρατηρήσωμεν εἴτε ἐπὶ τῆς ὑπερῶας σημεῖον λευκόν, συμπεφυκός, ἐλαφρῶς ἐξαπλούμενον, εἴτε ἐπὶ τοῦ προσθίου παρισθίου γραμμὴν ὑπόλευκον, ὅσφ στενὴ καὶ βραχεῖα καὶ ἀν ἢ, εἴτε ἀπὸ τῆς σταφυλῆς προῖδον ὑπόλευκον, ὅπερ τείνει νὰ περιτυλίξῃ αὐτὴν κατὰ τὸ τρίτον ἢ τέταρτον, βεβαίως τότε τεθέμεθα τὴν διάγνωσιν ἡμῶν ὡς περὶ διφθερογόνου νόσου, ἐὰν δ' ἀπαναντίας ἢ ὑπερῶα καὶ ἢ σταφυλὴ δὲν προσεβλήθησαν, τότε ἢ διάγνωσις ἔστω ἀμφίβολος, ἐκτός ἐὰν κλίνωσι τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς νόσου ταύτης γενικαί τινες περιστάσεις, οἷα εἰσιν ἢ ὑπαρξίς, ἐπιδημία καὶ αἴτια προδιαθέτοντα εἰς τὴν ἐκ ταύτης μόλυσιν.

Ἡ ἐντετοπισμένη διφθερογόνος νόσος δυσκόλως διακρίνεται οὐχὶ μόνον ἐνεκα τῆς ὄψεως, ἣν παρουσιάζει, ἀλλὰ καὶ ἐνεκα τῆς ἔδρας, ἣν κατέχει, διότι δύνανται πολλαχοῦ ν' ἀναφανῇ ἐκτός τοῦ ἔσω λαμποῦ, ὅστις εἶναι ὅπως εἶπεῖν ὁ τόπος τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς ῥιζικῆς ἐπιφανείας, πληγῆς τινος ἢ ἐκδορίου, ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰδοίου, ἐπὶ τῆς ὀπισθίας τοῦ ὠτός ἐπιφανείας, ἐπὶ τῶν χειλέων, δύνανται ν' ἀναφανῶσι τὰ λευκώματα ταῦτα ἐξιδρώματα περὶ τῆς φύσεως τῶν ὁποίων δυσκόλως δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν. Ὁφείλομεν πάντοτε νὰ ἔχωμεν ἐν νῶ τὴν διφθερογόνον νόσον, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου πρὶν ἢ θέσωμεν τὴν δριστηκὴν ἡμῶν πρόγνωσιν. Εἰς τὴν ῥίνα, τὸ οὖς, τὰ χεῖλη, τὸ διφθεριτικὸν ἐξιδρώμα ἀναφαίνεται ἐπὶ ἐξελεγκάσεων εἴτε ἐρπητικῶν ἢ πλειονοειδῶν τοσοῦτον συχῶν παρὰ τοῖς παιδίοις, ὅταν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴδομεν τὴν ἠλωμένην ἐπιφάνειαν καλυπτομένην ὑπὸ προϊόντων ὑποφαίων κακῶς ὠρισμένων, ἀνάγκη ἡμῖν ἐπιφυλάξωσι, ἀνάγκη νὰ μὴ προτρέξωμεν ἐπιθεσθαιόντες τὴν νόσον, νὰ ἀρμολῶμεν ὅμως τὴν θεραπεία ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ ταύτης. Ἦναι αὐτὴν ὁδὸν ἀκολουθοῦμεν καὶ διὰ τὰ ἰνώδη ἐξιδρώματα τὰ παρατηρούμενα ἐνίοτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν πληγῶν καὶ ἐκδορίων, ἕτινα λαμβάνουσι χρωσίν τινὰ φαῖαν ὄλως εἰδικήν· κλινικῶς οὐδὲν διαφορικὸν σημεῖον παρουσιάζουσιν, ἢ διάγνωσις σχεδὸν καθίσταται ἀδύνατος. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει λοιπὸν ταύτῃ οφείλομεν νὰ ἐνεργήσωμεν, ὡς εἰ τὰ ἐξιδρώματα ταῦτα εἶχον διφθεριτικὴν τὴν καταγωγὴν. Ἰοιαύτη τις περίπου περίπτωσις ἢ ἐξῆς: Νέος τις, ἐτῶν 14, ὑπέστη ἐγχείρησιν διὰ φίμωσιν ἐν τινι μεγάλῃ τῶν Παρισίων νοσοκομείῳ· ἐξῆλθε τούτου μετὰ πληγῆς μήπω εἰσέτι ἐπουλωθείσης κεκαλυμμένης ὑπὸ φαῖας πλάκας. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀνέλαμψε κυνάγχη μετὰ

εξιδρώματος μολυσματική, ήτις εν διαστήματι οκτώ ημερών απέκτεινε τὸν ασθενή.

Ἡ μολυσματικὴ (infectieuse) κυνάγχη ἀναφαίνεται μετὰ συμπτωμάτων τοπικῶν καὶ γενικῶν ὑψίστης ἐντάσεως. Αἱ ψευδομεμβράναι ἐκτείνονται ταχέως καὶ πύκνυται ὑπενδύονται ἐν ὀλίγαις ἡμέραις καὶ ἐνίοτε ἐν ὀλίγαις ὥραις ὅλην τὴν ἔσω ἐπιφάνειαν τοῦ λαιμοῦ ὑπομέλονται καὶ αἰμάττωσται, σήπονται ἐν τόπῳ καὶ ἀναδίδουσι ὁσμὴν δυσώδη χαρακτηριστικὴν ὁ πόνος εἶναι πολὺ ζωνρότερος τοῦ γενικῶς περιγραφόμενου τὰ γάγγλια εἶναι ἐξωγκωμένα καὶ ὁ παρὰ πλευρὰς ἐπιθηλιακὸς ἰσθμὸς μίγνυται ἐξοιδημένος. Ὁ τράχηλος οὕτως ἀξιοσημειώτως διογκωθείς, συνέχεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ παρουσιάζει ὄψιν, ἣν ὁ M. de Saint Germain ἐσημείωσεν ὑπὸ τὸ ὄνομα son proconsulaire.

Ἡ γενικὴ κατάστασις ἐκδηλοῦ τὴν τοῦ ὀργανισμοῦ ἠληθητήριον ὑπνηλίαν, ὁρατοὶ τῶν δυνάμεων, ἀπὸ τῆς ἐνεκ τοῦ πόνου παρουσιαζομένου συχνάκις ἐν τῇ νυκτὶ κατὰ παραξυσμῶν. Ὁ θάνατος ἀπέχεται ἐνίοτε τάχιστα ἐνεκ τῆς γενικεύσεως τῶν βλαβερῶν τούτων φαινομένων.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥΑΚΟΥ ΤΟΥ κ. TARNIER
ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΟΥ LÉVYER

ὑπὸ Ν. Κρίστη (ἐν Παρισίαις).

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 185).

Β.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὴν θεωρητικὴν τοῦ ζητήματος ἀποψιν καὶ περιτριζόμενοι εἰς ὅ,τι ἀμεσώτερον ἐνδιαφέρει τὸν πρακτικὸν ἰατρὸν ἴδωμεν, τεθείσης δυστοκίας τὴν χρῆσιν ἐμβρυουλκοῦ ἀπαιτούσης, ποῦ τὰ πλεονεκτήματα καὶ ἐλαττώματα, ἢ τοῦλάχιστον τὰ σπουδαιότερα τούτων, ἐκτέρου τῶν δύο ἐμβρυουλκῶν, τῶν τὸ μαιευτικὸν τὰ νῦν διαμφισβητούμενων ἔδαφος.

Βεβαίως μονογραφίαι καὶ θέσεις καὶ μαιευτικαὶ πραγματεῖαι δὲν ἔλειψαν οὐτε λείπουσι καθ' ἐκάστην ἐπανερχόμεναι εἰς τὴν διονύχισιν τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Ἄν δὲ τολμῶμεν ν' ἀπασχολήσωμεν τὰς πολυτίμους στιγμὰς τῶν ἀξιούντων ἀναγνώσεως τὰς γραμμὰς ταύτας πρόπτωμεν τοῦτο ἀπλοϊκῶς μόνον διότι παρακλουθήσαντες ἐκ τοῦ σύγγραφου τὸν ἐπιστημονικὸν ἀγῶνα δυνηθέντες χάρις εἰς τὴν εὐμένειαν σοφῶν διδασκάλων νὰ διαλύσωμεν ἀπορίας, ὅς ἐγκαταλείπουσιν αἱ γραφαὶ τῶν

πραγματίων ἐκθέσεις, ἐνομίσαμεν ὅτι δὲν ἤθελεν εἰσθῆαι ἀνευ ὠφελείας ἢ διακοίνωσις αἰνεῖ ἀνεκδότων παρατηρήσεων.

Σπουδαίως συνεζήτηθη καὶ μετ' ἐπιχειρημάτων ἐκατέρωθεν τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου καθ' ὃν δέον νὰ ἐλκεται ὁ κλασικὸς ἐμβρυουλκὸς τῆς κεφαλῆς συλληφθείης κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς λεκάνης. Βεβαίως ἀδίκως εἶναι ὁ δισχυρισμὸς τοῦ καθηγητοῦ κ. Tarnier, διατεινομένου ὅτι τὸ πρόσθιον τῆς λεκάνης τοίχωμα ὑφίσταται σπουδαίας βλάβης ἐνεκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ πίεσεως τοῦ προσθίου χείλους τῶν κοχλιαρίων, διότι, ὡς πάλιν δικαίως ἀπαντᾷ ὁ καθηγητὴς κ. Pajot, ἤθελεν εἰσθῆαι ἀκατανόητος, εἰ μὴ τί χεῖρον, ὁ χειρουργὸς ὅστις, εἰσάξας κυρτὸν ὄργανον διὰ περιστροφικῆς κινήσεως ἐν κοιλότητι, ἐπέμενε νὰ ἐξαγάγῃ τοῦτο χωρὶς νὰ παρακλουθήσῃ εἰς αὐτὴν διεύθυνσιν ἀντιστροφῶς. Καὶ ἵνα κατὰ τὸ σύνθημα, ὁ σοφὸς διδάσκαλος γίνῃ εὐληπετότερος παραδειγματίζεται διὰ τοῦ κυρτοῦ μεταλλικοῦ καθετήρου· ἀλλ' ὅτι ἔλεγε τις, ἀνεκράξεν ἐσχάτως ἔτι ἐν τῇ Μαιευτικῇ ἐταιρίᾳ, περὶ τοῦ χειρουργοῦ ὅστις εἰσαγαγὼν μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην περιστροφικὴν κίνησιν μεταλλικὸν κυρτὸν καθετήρα ἐν τῇ κύστει ἐπέμενε νὰ ἐξαγάγῃ τοῦτον ἔλκων κατ' εὐθείαν διεύθυνσιν;». Ἀνάλογόν τι συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐμβρυουλκόν, καὶ ἀδελφίς τις ἐπέφερε βλάβας κακῶς τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος δὲν ἔπεται ὅτι τὸ ὄργανον εἶναι τοῦ κακοῦ αἰτίας. Ἄλλ' οὐτε πάλιν τὸ ὀπίθιον τῶν κοχλιαρίων χεῖλος τραυματίζει τὸ περιαικὸν ἔδαφος πλαγιαζομένης τῆς λαβῆς τοῦ ὄργανου ἐπὶ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὡς δισχυρίζεται καὶ πάλιν ὁ κ. Tarnier, διότι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀκριβὴς τῶν πραγμάτων γνώσις ἔχων ἐγγχειριστῆς δὲν ἀφίεται νὰ παρασυρῆ ὑπὸ τῆς προτιθαζομένης κεφαλῆς κλίνας τὴν λαβὴν τοῦ ὄργανου πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὅστε διὰ τῆς μοχλοειδοῦς τοῦ ἐμβρυουλκοῦ ἐκκλίσεως τὰ ὀπίθια χεῖλη τῶν κοχλιαρίων τούτου φερόμενα πρὸς τὰ ἐμπρὸς νὰ τραυματίσωσι τὸ περιαικόν. Τοῦλάχιστον ὁ χειρισμὸς, ὁ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Pajot ἐπανουόμενος καὶ συμβουλευόμενος, συνίσταται εἰς βραχμαίων ἔλξιν τοῦ ὄργανου εἰς τρόπον ὥστε τὰ χεῖλη τῶν κοχλιαρίων νὰ εὐρίσκωνται παραλλήλως πρὸς τὰ τοιχώματα, πρόσθιον καὶ ὀπίθιον τῆς λεκάνης.

Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ὁ ἐμβρυουλκὸς Tarnier, τῆς κεφαλῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ κοίλῳ τῆς λεκάνης ἢ παρὰ τὴν εἴσοδον αὐτῆς, παρέχει μείζονες εὐκολίας, πρῶτον διὰ τῶν ὡς δείκτου χρητιμευόντων βραχιόνων τῆς λήψεως, αἵτινες εἰσέθεροι μένοντες ὑποδεικνύουσι τὴν διεύθυνσιν καθ' ἣν δέον νὰ τελεθῆ ἢ ἔλξῃ, ἐν καὶ οὐκ ὀλίγα ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις λίαν δυσάρεστοι, καὶ δεύτερον διὰ τὴν ἀναντιρρήτως ὀλιγωτέρην ἀπαιτουμένην πρὸς ἔλξιν δύναμιν. Ἄλλ' ὡς προστίθησιν ὁ καθηγητὴς κ. Pajot, μεταχειριζόμενος ὑπερθολικῆν κατὰ τὸ σύνθημα αὐτῷ ἔκφρασιν πρὸς ἐξαρ-

σιν τῆς ιδέας αὐτοῦ, «ἐν τῇ περιπτώσει τχύτη καὶ δι' ἀπλῆς πυράγης εἶναι δυνατόν ν' ἀποπερατωθῇ ὁ τοκετός».

Ἡ δυσκολία λοιπὸν ἔγκειται οὐχὶ εἰς τὰς προσημειωθεῖσας περιπτώσεις, οὔτε ὅταν ἡ κεφαλὴ εὐρίσκηται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον βεβηθισμένη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς λεκάνης, ἀλλὰ τούναντίον, ὅταν ὀλόκληρος ἡ κεφαλὴ εὐρίσκηται ὑπὲρ τὴν εἴσοδον ταύτης.

Μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται παρὰ τῶν θερμῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ ἐμβρυολογοῦ Tarnier ἢ περὶ ἧς ἡμῖν ὁ λόγος σύμπτωσις εἶναι ἐκ τῶν δυσχερεστάτων, καὶ ἂν πιστεύσωμεν ἀξιόπιστους καὶ ἀπροκαταλήπτους παρατηρητάς ὁ κλασικὸς ἐμβρυολογὸς ὑπερτερεῖ ἐνταῦθα κατὰ πολὺ τοῦ νεωτέρου αὐτοῦ ἀντιπάλου. Καὶ ὄντως τοὺς ἔχοντας ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς διατάξεως τοῦ ὄργάνου τοῦ κ. Tarnier δὲν λανθάνει ὅτι ἐν τῇ ἀπασχολούτῃ ἡμᾶς περιπτώσει μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κοχλιαρίων, ἧτις, ὁμολογούμενον, δὲν εἶναι πάντοτε ὅσον φαίνεται εὐκόλος, οἱ στύλοι, εἰς οὓς μέλει νὰ προσκαρτηθῇ ἡ ἐγκάρσιος λαβὴ τῆς ἔλξεως, μένουσι κατ' ὀλοκληρίαν ἐμβεβηθυσμένοι ἐν τῷ κόλπῳ καὶ δι' ὄντινα ἔσχεν εὐκαιρίαν νὰ ἐρροθῇ ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει οὐδέθως εἶναι ἀγνωστος ἢ ἀνυπεβλήτος πολλαίαι; δυσχέρεια τῆς προσκρήσεως.

Ἄλλ' ὑποθέσωμεν ὅτι κατωρθώθῃ ἡ ποθητὴ τῆς λαβῆς τῆς ἔλξεως προσπάθεια, κατὰ τὴν ἡμῶν ἐμβρυολογὸς Tarnier (λαμβάνομένης πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῆς νεωτέρας τροποποιήσεως, τῆς ἐστερημένης περιναϊκῆς κυτότητος), ὑπερτερεῖ τοῦ τοῦ Levret, ἀφ' οὗ ἀμφότεροι ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκζῶσι πρὸς τὰ ὀπίσω χωρὶς νὰ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ διαρρήξωσι ἀπαλὰ καὶ σκληρὰ τῆς γυναικὸς μόρια;

Ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα σταχυολογοῦμεν μόνον σημεῖα τῆς τῶν δύο ἐμβρυολογῶν συγκριτικῆς μελέτης, δραστήμιον τῆς σειράς τῶν ἰδεῶν, εἰ ἢν ἤχθημεν, ὅπως συνοψίσωμεν ἕτερον λεπτότερον ζήτημα, τὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἔλξεως καὶ τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένης δυνάμεως.

Ὁ καθηγητὴς κ. Tarnier κατηγορεῖ τοῦ κλασικοῦ ἐμβρυολογοῦ ὅτι ἀπαιτεῖ ὑπερβολικὴν δυνάμιν ὅπως πιέζων πρὸς τὰ ὀπίσω βυθίτη τήνευ φαλὴν ἐν τῷ κοίλῳ τῆς λεκάνης. Ὁ ἐμβρυολογὸς Levret, λέγει ὁ σοφὸς καθηγητὴς, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μεταβάλλεται εἰς μοχλὸν καὶ μοχλὸν τοῦ τρίτου εἴδους· διότι, τιθεμένων τῶν χειρῶν κατὰ τὰς διακελεύσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Pajot, τῆς μετὰ δηλονότι παρὰ τὸ αἰδοῦν καὶ τῆς ἑτέρας ὑπὸ τὰ ἀγκυστρα τῶν βραχιόνων, ἡ χεὶρ ἢ μεῖζονα ἐξασκῶσα δύναμις πρὸς ἐμβύθισιν τῆς κεφαλῆς εἶναι ἢ παρὰ τὸ αἰδοῦν εὐρισκομένη καὶ συνεπῶς ἡ δύναμις εὐρηται μετὰ τὸ ὑπομοχλίου καὶ ἀντιστάσεως. Ναι, ἀπαντᾷ ὁ καθηγητὴς κ. Pajot, ὁ ἐμβρυολογὸς μεταβάλλεται εἰς μοχλὸν, ἀλλὰ μοχλὸν τοῦ πρώτου καὶ οὐχὶ τοῦ τρίτου εἴδους, διότι ἡ χεὶρ ἢ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς ἐμβύθισιν τῆς κεφαλῆς ἐν τῇ λεκάνῃ δύναμις ἐξ-

σκούσα, τυγχάνει ἢ ὑπὸ τὰ ἀγκυστρα τῶν βραχιόνων εὐρισκομένη, τῆς παρὰ τὸ αἰδοῦν ἀντι ὑπομοχλίου χρησιμεύουσας, καὶ ἐπομένως ἢ ἀπαιτουμένη δύναμις, κατὰ τοὺς γνωστοὺς φυσικοὺς νόμους, δὲν εἶναι ὅσον ὁ κ. Tarnier διαχυρίζεται μεγάλῃ.

Ἄλλ' ἐνταῦθα εἶναι, νομίζομεν, ἀνεγκλίον νὰ σημειώσωμεν συμπληρωματικὴν ἐξήγησιν, ἧς ἐτύχουμεν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Pajot καὶ ἧτις εἶναι δυνατόν νὰ διαγερθῇ ὑπὸ τῶν κοχλιαρίων τοῦ ἐμβρυολογοῦ ἐν τῇ λεκάνῃ τὸ ἀναπόφευκτον τόξον κύκλου ἐν τῇ περιπτώσει, κατὰ γράμμα λαμβανομένης τῆς διακηρύξεως τοῦ κ. Pajot, ἢ παρὰ τὸ αἰδοῦν εὐρισκομένη χεὶρ, ἢ ὡς ὑπομόχλιον χρησιμεύουσα, ἔμενεν ἀκίνητος, ἢ δὲ δύναμις συντελεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὰ ἀγκυστρα τοῦ ἐμβρυολογοῦ εὐρισκομένης; τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὑποβιβάζοντας τῷ σοφῷ διδασκάλῳ ματὰ τῆς παρατηρήσεως ὅτι ἔδει κατ' ἀνάγκην ἐν δεδομένη στιγμή ἢ ὡς ὑπομόχλιον χρησιμεύουσα χεὶρ νὰ ἐξασκῆ δύναμιν ἐλευθερὰ κατὰ τὴν προέκτασιν τῆς πυελικῆς κυτότητος, ἔσπευσεν οὗτος ν' ἀπαντήσῃ ὅτι ἀκριβῶς τὸ πλεονέκτημα τοῦ κλασικοῦ ἐμβρυολογοῦ εἶναι ὅτι ἔρπει εἰς τὴν δεξιότητα καὶ κρίσιν τοῦ ἐγγειζόντος ν' ἀναπτύσῃ καὶ διευθύνῃ τὰς ἀπαιτουμένους δυνάμεις, καὶ ὅτι τηρούμενος κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ συμβουλευομένην μέθοδον εὐλόγως μεταβάλλεται, κατὰ τὴν παρασκευασμένην ἀνάγκην, ἀπὸ μοχλοῦ τοῦ πρώτου εἰς μοχλὸν τοῦ τρίτου εἴδους, τοῦ τελευταίου τούτου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μὴ ἀπαιτοῦντος μεγάλῃν δυνάμιν ἕνεκα τῆς οὕτως εἰπεῖν συνεργείας τῶν δύο εἰδῶν τοῦ μοχλοῦ. Καὶ ὄντως ἐὰν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν ὅτι μετὰ τὴν ἀρξάμενην ἐμβύθισιν τῆς κεφαλῆς παρῴναι τῆς ἀνάγκης τῆς διὰ τῆς παρὰ τὸ αἰδοῦν χειρὸς ἔλξεως κατὰ τὴν προέκτασιν τῆς κυτότητος τῆς λεκάνης (μοχλὸς τοῦ τρίτου εἴδους), ἢ ἑτέρα χεὶρ ἢ ὑπὸ τὰ ἀγκυστρα εὐρισκομένη δὲν μένει ὅλως ἀκίνητος, ἀλλὰ τὸ αὐτοχρόνως αἰρομένη ὄχι μόνον τὸ ἐκείνης συμπληρωτὸν ἔργον (μοχλὸς τοῦ πρώτου εἴδους), ἀλλὰ καὶ προσέρχεται ἄρωγός τῃ πρώτῃ, ἧς τοιοῦτοτρόπως ἡ δύναμις δὲν εἶναι ὅσον οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κλασικοῦ ἐμβρυολογοῦ διατείνονται μεγάλῃ.

Μένει ἤδη τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τῶν κοχλιαρίων πίεσεως τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πρὸς τοῦτο χρησιμεύοντος πιεστικοῦ κοχλίου δι' οὗ τυγχάνει ἐφωδιασμένος ὁ ἐμβρυολογὸς τοῦ κ. Tarnier.

Τὴν προσθήκην τοῦ κοχλίου τούτου ὁ κ. Tarnier ἔκρινεν ἀναπόφευκτον πρὸς ὅσον οἶόν τε ὀλιγωτέραν βλάβην τῆς κεφαλῆς ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτῆς πιεζόντων κοχλιαρίων, διότι, κατὰ τὴν ἐφευρετὴν τοῦ νέου ἐμβρυολογοῦ, ὅταν τ' ἄρα τῶν κοχλιαρίων μετὰ τὴν προσέγγισιν τῶν βραχιόνων τοῦ ὄργάνου ἀπέχωσιν ἀλλήλων 2 — 2 1] ε. μ. ὅπως οὕτω μὴ πιέζῃται ὁ πρήχλος τοῦ ἐμβρύου, καὶ ὅταν, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κοχλιαρίων

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, συντηροῦνται ταῦτα ἐν τῇ καταλλήλῳ αὐτῶν θέσει δικρικῶς διὰ τοῦ πιστικοῦ κοιλίου, οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος διὰ τὸ ἔμβρυον, ὃ δὲ ἐγγειρίζων ἡσυχῶς ὢν ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἀρκεῖται ἀσφαλόμενος ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐμβρυουλκίας· τοιαύτη ἡμῶς δὲν εἶναι ἡ γνώμη ἐκείνων αἵτινες, ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ κλασικοῦ ἐμβρυουλκοῦ λαμπρὰ καὶ ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου ἐπιτυγχάνουσι ἀποτελέσματα. Ἄδύνατον, λέγει ὁ καθηγητὴς κ. Ραῖοι, ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ κ. Charpentier, ὁ κοιλίας νὰ ὑπερτερῇ τῆς ἐπιδαξίου χειρὸς τοῦ μαιευτῆρος, ἥτις θεόντως πιέζουσα τὰ κοιλιάρια, ὢν τ' ἄκρα τὴν ἀναγκαίαν ἀπ' ἀλλήλων τηροῦσιν ἀπόστασιν, ὅχι μόνον αἰσθάνεται καὶ τὰς ἐλαχίστας αὐτομάτους τῆς κεφαλῆς κινήσεις, ἀλλὰ δύναται οὕτω νὰ ὑποβηθῆσθαι ἀλλὰ καὶ ἐν ἡ περιπτώσει τὰ κοιλιάρια διολισθαίνουσι εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται τούτου καὶ δύναται οὕτω νὰ προλάβῃ πολλά δυσάρεστα ἐκ τῆς βιζίας ἐξόδου τοῦ διεκφεύγοντος ὄργανου, ἐνῶ διὰ τοῦ ἐμβρυουλκοῦ Tarnier ὁ μαιευτὴρ, ἔλκει ἐπὶ τῶν βραχιόνων τῆς ἑλξασίς μόνον, ἀπόλυσι τὴν αἰσθησίν, ἣν δύναται νὰ παρῆσθαι αὐτῷ ἢ ἐπὶ τῶν βραχιόνων τῆς λήψεως ὑπάρχουσα χεῖρ, εἶναι δὲ ἠναγκασμένος νὰ ἐπαυξάνῃ τὴν διὰ τοῦ κοιλίου ἀρχικὴν πίεσιν τῆς κεφαλῆς καὶ ὅσον αὕτη, διερχομένη τὸν στενὸν τῆς λεκάνης διακτύλιον, ἐλαττωταὶ τὸν ὄγκον, ὡς γνωστὸν, καὶ ὁ ἐμβρυουλκὸς δύναται εὐκόλως νὰ διεκφυγῇ.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μεταστροφὴν τῶν ὀπισθίων θέσεων νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἐντελῶς δικαία ἡ μομφὴ τῶν ἀντιπάλων τοῦ νεωτέρου ἐμβρυουλκοῦ, ὅτι δηλονότι οὗτος ἔνεκα τοῦ πολυπλόκου αὐτοῦ παρακλύσει τοὺς διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος στροφὴν ἀπαιτούμενους χειρισμούς. Διότι ὁ κλασικὸς ἐμβρυουλκὸς, καταλλήλως τηρούμενος καὶ διὰ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ περιγράφων τὸ ἐξωτερικὸν ἡμικύκλιον, ἀκινδύνως καὶ εὐκόλως δύναιται νὰ συντελέσῃ τὴν στροφὴν ταύτην, ἀπ' ἑτέρου δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ διὰ τοῦ ἐμβρυουλκοῦ Tarnier, ὅταν ἡ κεφαλὴ συνελήφθῃ καλῶς, ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ ἑλξίς συντελουμένη διὰ τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν, ἢ στροφή δύναται νὰ συντελεσθῇ καὶ διὰ τῆς ἀπλῆς πίεσεως ἐπὶ τῶν βραχιόνων τῆς λήψεως καὶ ἐνδὲς μόνου διακτύλου τῆς ἐλευθέρως μενούσης χειρὸς.

Τοιαῦτα ἐν ὀλίγοις τὰ κυριώτερα σημεῖα ἐφ' ὧν περιστροφή ἢ ἐσχάτως περὶ τῶν δύο ἐμβρυουλκῶν λαβοῦσα χώραν συζήτησις. Ἐκ ταύτης δὲ νομίζομεν ὅτι εὐκόλως δυνάμεθα τ' ἀκόλουθα νὰ συναγάγωμεν συμπεράσματα.

α'. Ὅτι ἀναντίρρητα τυγχάνουσι τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐμβρυουλκοῦ Lovret, ὅχι μόνον διότι οὗτος ἐπὶ αἰῶνα καὶ πλέον ἀπειρα ἔδωκε δειγμάτα τῆς μεγάλῃς αὐτοῦ χρησιμότητος, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ τοῦ μετὰ τοῦ

νεωτέρου αὐτοῦ ἀντιπάλου ἄγωνος νικητῆς ἐξέρχεται ὁ γρηκὸς ἀγωνιστής· καὶ

β'). Ὅτι ὁ ἐμβρυουλκὸς Tarnier γοῦρ ν' ἀνταποκρίνηται εἰς πάσας τὰς ὑπερβολικὰς τοῦ ἐφευρετοῦ αὐτοῦ ἀξιώσεις εἶναι ὁμολογουμένως ἄρκανον ὑπερδύναται νὰ χρησιμεύσῃ λίαν ἐπιφελῶς καθ' ἡ περιπτώσεις, ὑποσημειωτέον τοῦτο καλῶς, ἢ κεφαλὴ διεκφυγῇ ἤδη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς μικρᾶς λεκάνης ἢ τοῦλάχιστον ἐρεσηθῆ ἀρκούντως ἐν αὐτῇ.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΑΡΡΩΣΤΩΝ (α).

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
(ἐν Μονάχῳ).

Ἀρρώστιας 1. — Ἰνδῶνης, ἐν μέρει τεθρυμμένος ὀρόμβος ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ἐγκεφάλου μετ' ἀποστήματος· νέκρωσις τῆς σκληρᾶς μήνιγγος μετὰ τερηδόνος τοῦ ἐσωτερικοῦ ὠτὸς· μετὰ φοινικίδα (variolina). Ἡ κ. Μ. ἐτῶν 22, παθοῦσα πρὸ τινῶν ἐτῶν φοινικίδα, ὑπέστη κατ' αὐτὴν δεξιᾶν ὠτόρριον, ἥτις ἐπέμεινεν ἄνευ ἄλλων συμπτωμάτων μέχρι τῆς εἰσόδου αὐτῆς ἐν τῷ νοσημασίῳ, ὅπου ἔτεκα ἰσχυρῶν ἐν τῷ αὐτῷ ὠτὶ ὀδονῶν, πρὸ 10 ἡμερῶν ἐμφανισθειῶν, προσέφυγε. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἐπισκέψει παρουσίχως ἡ ἄρρωστος πυρετώδη φαινόμενα, λευκωματουρίαν καὶ λευκοῦριαν σὺν τῇ ὀδοντῶδῳ ὠτόρριῳ. Δύο δ' ἡμέρας ὑπερὸν ἠλώθη ἀφῆς ὑπὸ σφοδρῶν συνολκῶν τῶν ἀκρων μετὰ παρεκτροπῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ στόματος ἀμπερὰ, ἔλα δὲ καὶ ἐσωτερικοῦ στραβισμού, ἀλλ' ἐν σὺν τούτοις ὑπῆρξε καὶ ἀπώλεια τῆς διανοίας ἀγνωστον, μάστιγα δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εὐρέθη καθημένη καὶ ἀναγινώσκουσα, καὶ περ ἄλλως ἰσχυρὰν κεφαλαλγίαν καὶ σύφιγγιν τοῦ ὠρακος ἐπαιτιωμένη, ἐν τούτοις δὲ μετὰ δύο ἐβδομάδας ἀπεύλωσεν, ὅτε καὶ, νεκροψίας γενομένης, εὐρέθησαν τὰ ἑξῆς.

Ἐν μὲν τῷ δεξιῷ τοῦ ὠρακος ἄρθρον πυσιδῆς ὑγρὸν καὶ ἀπόστημα ἐν τῷ δεξιῷ τοῦ πυεῦμονος λεξῶ ἀνω μεθ' ἡπατώσεως τῶν περὶ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κοιλίᾳ ἐπίσημος ἐξόγκωσις τοῦ σπληνὸς μετὰ μαλακύνσεως αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ κρανίῳ, κατὰ τὴν δεξιᾶν κραταφεικὴν χώραν, ὑπῆρχε πολὺ πυσιδῆς ὑγρῶν, ἐτι δὲ καὶ ἐν ταῖς φλεβῶν τῆς διπλῆς, ὡς καὶ μεταξὺ τῆς σκληρᾶς μήνιγγος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ κρανίου ἐπιφανείας εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ μεσαίου κρανιακοῦ λάκκου. Αὐτόθι δὲ ἦν καὶ αὐτὴ ἡ

(α) Αἱ ἱστορίαι τῶν ἀρρώστων ἐκτίθενται ἐνταῦθα ὅπως ἐν τοῖς πρὸς ταῦτα βιβλίοις εὐρέθησαν περιγεγραμμέναι.

σκληρά μήνιγγς εἰς μικρὸν μέρος μεμαλακυσμένη, μελανή καὶ ἐσχαρῶδης, εὐκόλως ἀπὸ τοῦ ὀστοῦ ἀποριπώμενη, ὑπερπερὶ τὸν ἐσωτερικὸν ἀλουσι-
κὸν πόρον ἦν τετερηθονισμένον. Ὁ δὲ πλάγιος κόλπος, ὁ σπηλαιώδης καὶ οἱ πετρώδεις (κνώτερος καὶ κατώτερος) τῆς αὐτῆς γῶρας προέξειχον ἐπι-
σήμεως, καὶ ἦσαν σκληροὶ, μετὰ στερεοῦ, οὐχὶ ἐντελῶς μελανοῦ θρόμβου
πεπληρωμένοι, ὅστις (θρόμβος) συνίστατό που ἐκ συγκεντρωτῶν στιβά-
δων, οἷκι ἐν ἀνευρύμασι παρατηροῦνται, καὶ ὁ ὁποῖος ἄλλοθὶ που ἦν
μεταβεβλημένος εἰς ἀνοικτὸν πρᾶσινον, πυοειδῆς ὑγρὸν, ἐν ᾧ ἀνοικτῶς ἐ-
ρυθροὶ, κίματτοροὶ θρομβίτικοι μετρωροῦντο· παρὰ δὲ τῆ μαρτοσιδεῖ προ-
βολῇ ὑπῆρχε μεγάλη τις φλέψ, μετὰ βικρυσθέρου θρόμβου πεπληρωμένη,
ἣτις ἐξώθεν διὰ τοῦ κρανίου εἰς τοὺς κόλπους εἰσεβίβλεν. Ἦν δὲ τῆ ἀνα-
διπλώσει τοῦ κατὰ τὸν δεξιὸν μεσαίου κρανικῶν λάκκου ἀρχανοειδοῦς
ὑπῆρχεν ὀλίγον ἰνώδες ἐξιδρωμα· μέρος δὲ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν γῶραν
μεσαίου λοβοῦ τοῦ ἐγκεφάλου ἦν λίαν ὑπερκιμικὸν καὶ ὀλίγον μεμαλα-
κυσμένον, καὶ ἐν τῇ δικτομῇ αὐτοῦ εὐρέθη περιέχον ἀπόστημα ὅσον λε-
πτοκρούου τὸ μέγεθος. Τὰ δὲ ἄλλα κατὰ φύσιν.

Ἄρρωστος 2. — Ἰνώδης θρόμβος εἰς τὰς φλέβας καὶ κόλπους τοῦ ἐγ-
κεφάλου ἐγκεφαλικὸν ἀπόστημα, ἡμιπληγία. Ὁ ἄρρωστος οὗτος 26 ἐ-
τῶν τὴν ἡλικίαν, ἠσθάνθη ἀφῆνης, μετὰ αἰσίως ἀποβίβαν πνευμονία,
ἀδυναμίαν τῆς ὀράσεως κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν μετ' ἰσχυρᾶς ἐ-
δύνης κατὰ τὴν ἰνικήν καὶ ἀριστερὰν κρανιακὴν γῶραν. Πέντε δ' ἑβδο-
μάδας ὕστερον εὐρέθη ἀπροσδοκῆτως πρῶτ' ἐν τῇ κλίτῃ ἀνευ διανοίας καὶ
ἀριστερόθεν ἡμιπληγίας, καὶ οὕτως ἔχων τριτάτος ἀπεβίωσεν· ἡ δὲ νε-
κροψία παρέσχε τὰ ἐξῆς.

Καὶ ἐν μὲν τῷ θώρακι διπλῆ ἐκτεταμένη πνευμονία, ἰδίᾳ δ' ἀριστερὰ
μετὰ πολλῶν μικρῶν ἀποστημάτων. Ἦν δὲ τῷ κρανίῳ, τοῦτο μὲν καὶ
ἡ ἐξωτερικὴ τῆς σκληρᾶς μήνιγγος ἐπιφάνεια εἶχον κατὰ φύσιν, διανοχι-
θέντων ὅμως τῶν κόλπων, εὐρέθησαν τὸ τε ἀνώτερον τοῦ ἐπιμήκου, ὁ
πλάγιος καὶ οἱ πετρώδεις (κνώτ. καὶ κατώτ.), μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐσω-
τερικῆς σφαιρίτιδος, ὑπὸ τραχέως, τῆ ἐσωτερικῆς παρεῖξ στερεῶς προσ-
κεκολλημένου, μελανοερύθρου θρόμβου πεφραγμένοι, ὅστις εἰς πολλὰ μέρη
ἦν μεμαλακυσμένος καὶ εἰς καστανοειδῶς τεφρόχρους λεπτοφυῆ χυλώδη
μάζαν μεταβεβλημένος· ὅμοιοι δὲ καστανόχρους προσκεκολλημένοι, ἀλλ'
οὐχὶ μεμαλακυσμένοι θρόμβοι εὐρέθησαν εἰς πολλὰς τῶν ἐκ τῆς ἐπιφα-
νείας τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν ἐκβαλλουσῶν φλεβῶν. Τὸ
δ' ἀριστερὸν ἡμισυ τοῦ ἀρχανοειδοῦς περιεῖχεν ἱκανὸν κίτρινωπὸν πυοει-
δῆς ὑγρὸν καὶ μαλακὰ ἰνώδη θρομβίδια, τὸ δὲ δεξιὸν, ἐκτὸς γενικῆς τῶν
ἀγγείων ὑπερκιμίας, εἶχε κατὰ φύσιν. Ὁ δ' ἐγκεφαλικὸς εἶχε μὲν ἐν γένει
κατὰ φύσιν, εἰς τὸ ὀπίσθιον ὅμως κατώτερον μέρος τοῦ μεσαίου λοβοῦ
αὐτοῦ ἦν ὀλίγον μεμαλακυσμένος, καὶ ἐν τῷ βᾶθει 4 αὐτόθι εὐρέθη ὅσον

λεπτοκρούου τὸ μέγεθος ἀπόστημα μετὰ μαλακῆς ἰνώδους παρεῖξ. Αἱ
πλάγιαι κοιλίαι ἦσαν διευρυμέναι ὑπὸ θολεροῦ ὑγροῦ μετὰ τινων λευκο-
κίτρινωπῶν, μαλακῶν ἰωδῶν κροσσῶν, αἵτινες κατὰ μέρη ἦσαν ἐπὶ τῶν
κροσσῶν κούτων καὶ τοῦ χοροειδοῦς πλέγματος προσκεκολλημένοι. Ἡ δὲ
μικροσκοπικὴ τῆς μεμαλακυσμένης ἐγκεφαλικῆς οὐσίας ἐξέτασις παρέσχε
πολυάριθμα κοκκιδώδη, τὰ μάλα τὸ φῶς θλῶντα σωματίκια, τῶν τοῦ πύου
κυττάρων μέγεθος ἔχοντα, (καὶ μεζονάτινας, ἀμκυρῶς τεφροχρούους κοκ-
κιδεῖς μάζας), ἅτινα ὑπὸ ἰνώδους ὑμενιδίου περιεβέβλλοντο, καὶ περιε-
χον ἀφῆνον πιμελὴν καὶ κοκκιδεῖς μάζας, κρύσταλλα τινὰ, πολυάριθμα
στρογγύλα κύτταρα, τῶν τοῦ πύου τὸ μέγεθος ἔχοντα, καὶ τινὰ μεζονα-
τοι· κυττάρους προσόμοια σωματίκια, εἰς τὸν τὰ πέριξ, τῆ προσθήκη δίκου
ἰσχυρῆς, προφανῆς τι τοίχωμα διακρίνετο· ὑπῆρχον δ' ἄμα, καὶ περ
λίαν σπάνιοι, καὶ σωροὶ κοκκιοειδῶν, ἰσχυρῶς τὸ φῶς θλῶντων σωματίων. Τὰ
δ' ἄλλα εἶχον κατὰ φύσιν.

Ὁ πρῶτος ἄρρωστος παρέχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν διαδυ-
χὴν καὶ ἐξάρτησιν τῶν φαινομένων, αἵτινα οὐχὶ σπανίως εἰς τοὺς ὑπὸ φαι-
νκίδος (scapalipia) ἀλισκομένους παρουσιάζονται, καὶ τὰ ὅποια τριχῆ
δικαστηριολογῆσαι δύνανται.

Καὶ 1). Ἡ τοῦ φάρυγγος πάθησις ἐπετείνεται δηλ. πιθανῶς διὰ τῆς
τοῦ ἑύσταχίου σάλπιγγος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οὖς, ὑποπρῶτον μὲν τερη-
θὸν τοῦ περιέχοντος ὀστοῦ παράγει, εἶτα δὲ ἴσως φλεγμονὴν καὶ ἐξέλ-
κωσιν τῆς σκληρᾶς μήνιγγος, εἶτα δ' ἀρχιτίτιδα καὶ μαλάκυσιν ἢ ἀπό-
στημα τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, ἅτινα συνάμα κεφαλαλγίαν ἰσχυρὰν ἢ
ἐλαφρὰν, κόμα καὶ σπασμούς συνεπάγονται. Εἰς τὰς πλείστας ἰσως δὲ εἰς
πάσας τὰς περιπτώσεις ἀνευρίσκονται ἐν τοῖς παρακειμένοις κόλποις καὶ
φλεψὶν ἰνώδους ἐναπολίψεις, αἵτινες εὐκόλως μαλακύνονται καὶ περι-
τέρω εἶτι ἀλλοιοῦνται. Καὶ ἀναμφιβόλως μὲν ἡ τῆς νοσηρᾶς ἐπεξεργα-
σίαις ἐπέκτασις γίνεται ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς τῶν ἰσθμῶν συνεχείας, καλῶ-
σον ἐκ τῆς τοῦ πετρώδους τερηθῆνος φλεγμονῆ καὶ ἴσως ἐξέλιξις τῆς
σκληρᾶς μήνιγγος, εἶτα δὲ φλεγμονὴ τοῦ ἀρχανοειδοῦς καὶ τέλος τοῦ
ὑποκειμένου μέρους τῆς παχέως μήνιγγος καὶ τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας
παρέπεται.

2. — Εἰς πολλὰς ὅμως περιπτώσεις ἄλλη τις τῶν παθήσεων τούτων
παρὰγωγὴ καὶ συνέφρα παρὰδεκτέα. Γνωστὸν δηλ., ὅτι τοπικαὶ ἰχωρῶ-
δεις καταστάσεις, ἰδίᾳ δὲ εἰς στερεὰ καὶ μὴ ὑπὴκοντα μόρια, ὡς ἐνταῦθα
ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀκουστικῷ ὄργάνῳ τοῦ πετρώδους, καὶ μάλιστα παρὰ
κρησταικῆς, οὐχὶ σπανίως πυκνίαν συνεπάγονται. Καὶ αὕτη μὲν ἡ κιν-
δυνώδης ἐκβασίς διὰ τῆς τῶν παρακειμένων φλεβῶν ἐμφράξεως εὐκόλως
προλημδύνηται· ἐκ τούτου ὅμως οὐδὲν ἦστον ἐπιγίνονται συνέφρα, ἐκν
μή τις ἀναπληρωτικὴ διὰ τῶν παραπλευρῶν κυκλοφορῆα ταχέως σχημα-

τισθῆ, ὀρρώδη καὶ ἰνώδη ἐξιδρώματα ἢ καὶ αἵματος ἐκχύσεις, καὶ ἄρα πολὺ ἤδη εὐκολώτερον τοικυῖται ἀλλοιώσεις, μαλακύνσεις, ἀποστήματα κττ. εἰς τὸν τοσοῦτον λεπτοφυῆ τῆς ἐπιερλικῆς οὐσίας ἵσπὸν γενέσθαι δύνανται.

3. — Ἡ μεταξὺ τῆς τοῦ πετρῶδους τερηδόνης καὶ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ ἀποστήματος συνάφεια φαίνεται δηλ. συνισταμένη εἰς τὴν βλάβην τῆς ἐν εἴλει θήκης τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου, μέχρι τοῦ ἔσω μέρους τοῦ πετρῶδους συνοδευούτης· αὐτὸ (τὸ νεῦρον) ἀρχνοειδοῦς ἀποφύσεως, κηθόσον μάλιστα καὶ προφανῶς νοσηρὰ κατὰστασις αὐτῆς ἐνίοτε παρετηρήθη. Ἐν ταύτῃ φαίνεται ὅτι τὸ ἀποστήμα εἶνε ἔκγονον τῆς ἐμφράξεως τῶν παρεκκεμένων φλεβῶν, παρῆμα μὲν οὐ καὶ ἡ μεταξὺ τοῦ ἀποστήματος καὶ τοῦ τετερηδονισμένου ὄττου μᾶλλον ἢ ἥττον ἀλλοιωθῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας συνάφει, καὶ τὸ ὅποσον ἐν ἀπλῇ δια τῆς συνεχείας τῶν ἱστῶν ἐπεικτάται δυσκολώτατα ἠδύνατο νὰ παραχθῆ. Ἐν τισὶ δὲ περιπτώσεσιν ἡ τοῦ ὄττου πάθησις εἶναι πάντη ἀσημῆ, ἐν ἄλλοις μάλιστα ἐλλείπει αὐτὴ ἐντελῶς, καὶ ὅμως ἡ παρεμποδίζομένη τοῦ αἵματος εἰς τοὺς κόλπους ἐκχυσις συνεπάγεται τὰς αὐτὰς κινδυνώδεις συνεπείας, οἷμα καὶ ἡ τῆς εἴτροθς αὐτοῦ ἐν τῷ (ἐγκεφάλῳ) παρεμπόδισι. Ἐπιτὸς δὲ τούτων ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι τὸ τε ἐγκεφαλικὸν ἀποστήμα καὶ ἡ τοῦ προσώπου παράλυσις εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἦτοι δεξιᾷ, ἢ ὁποῖα ὅμως ἄλλως καὶ διὰ τῆς συνυπάρξεως τῆς τοῦ πετρῶδους τερηδόνης καὶ τῆς παρεπομένης βλάβης τοῦ προωπικοῦ νεύρου ἐξηγηθῆναι δύνανται.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀρρώστῳ ἠϊύνατο μὲν νὰ ἦνε παραδεκτὴ στήσις τις μεταξὺ τῶν πνευμονικῶν ἀποστημάτων καὶ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ, οὐδὲν ἥττον ὅμως εἶνε ὠσπύτως δυνατὴ καὶ ἡ παραδοχὴ ἐμφράξεως ἐγκεφαλικῆς τινος φλεβός. Ὅταν δι' ἐγκεφαλικῶν φλεβῶν ἐμφράξις οὐδεμίαν τοῦ ἀντιστοίχου τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας μέρους ἀλλοιώσιν συνεπάγηται, ὡς παρὰ τινων ἐνίοτε παρετηρήθη, τότε παραδεκτέον ἔμα καὶ ἀνεκπληρωτικὴ τις διὰ τῶν παρεκκεμένων κυκλοφορῆς τάχιστα σηματοῖται. Σπουδαῖον ὅμως εἶνε ἐν τούτῳ καὶ αἰνιγματώδης ἡ τῶν ἀριστερῶν ἄκρων παράλυσις, τοῦ ἐγκεφαλικοῦ ἀποστήματος ὠσπύτως ἀριστερὰ ὑπάρχοντος.

Ἄρρωστος 3. — Θρόμβωσις τῶν ἐγκεφαλικῶν κόλπων, τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας κοίλης φλεβός καὶ τῶν ὀμφαλικῶν ἀγγείων ἐν εὐλογίᾳ ἐκ γενετῆς. — Γυνὴ τις εὐλογοειδεῖς φέρουσα φλυκταίνιας (Varioloids), ἔτεκε θυγάτριον, οὗ τὸ σῶμα ἦν κεκαλυμμένον μετὰ πολυαριθμῶν, διακεκριμένων, ὀμφαλωτῶς πεπλατυμένων καὶ εἰτάτι μὴ ἐπικρυθειῶν εὐλογίᾳ φλυκταίνων ἀνεπνεε δὲ τὸ νεογνὸν καὶ ἔπινεν ἑλασθέρως, ἀλλὰ μὴν μετὰ 33 1/2 ὥρας ἀπεβίωσεν. Ἐν δὲ τῇ νεκροτομῇ εὐρεθίσαν

Χροιά μὲν τοῦ δέρματος περὶ μετ' ὀμφαλοῦ ἔχοντος κατὰ φύσιν οἷον δὲ τοῦ ἐγκεφαλοῦ κόλποι μετὰ πυκνοῦ μελανωποῦ πεπηγότος αἵματος πεπλαθρωμένοι, καὶ μετὰ κιτρινωποῦ, σεραπιοειδοῦς τὴν σύστασιν ἐξιδρώ-

ματος περὶ αὐτοῦ, ἄνευ ἀποχωρίσεως ἰνώδους. Αὐτὸς δὲ ἐγκέφαλος ἦν λίαν ὑπεραιμικός καὶ ἡ φλοιώδης αὐτοῦ οὐσία περιεχέει τινὰς τριχοειδεῖς ἀποπληξίαις. Ἡ σφαγιτις, ἀνώνομος καὶ ἡ ἀνωτέρω κοίλη φλεβὴ ἦσαν ὑπεκτύτως πλήρεις τεθρομβωμένου αἵματος, οἱ δὲ περὶ αὐτὰς ἵστοι μετ' ὀρρώδους διηθήσεως. Καὶ ἐν τῷ δεξιῷ δὲ καρδιακῷ κόλπῳ, τῇ κατωτέρῳ κοίλῃ φλεβί, τῷ Ἀρσενίῳ ἀγωγῷ καὶ τῇ ὀμφαλικῇ φλεβί ὑπῆρχον θρόμβοι αἵματος, ὁ δὲ περὶ αὐτὴν κυτταρώδης ἵσπὸς μετὰ κιτρινωποῦ, σεραπιοειδοῦς τὴν σύστασιν ἐξιδρώματος διηθημένος· ἐν ταῖς ὀμφαλικαῖς ἀρτηρίαις ἀνὰ εἰς ὀρόμβοις εἰς τὰς ἔσω παρειὰς αὐτῶν προσπεφυκῶς. Οἱ δὲ πνεύμονες ἦσαν ἐν μέρει μελανωπῶς ἐρυθροί, ἀλλὰ κενοὶ ἀέρος· οἱ νεφροὶ περιεχον πολυαριθμῶς ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος ἐμφράξεις.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ὀρόμβοι τοῦ αἵματος ἀναγκαιῶς ἐσηματήθησαν ὥρας τινὰς πρὸ τοῦ θανάτου, διότι μετὰ τοῦτον ἀδύνατον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, ἦτοι ἡ τοσοῦτον προφανῆς ἐν τῷ παρεκκεμένῳ κυτταρωδῇ ἵσπῳ ὀρρώδης καὶ σεραπιοειδῆς ἐξιδρωσις ἀμφίβολον δὲ μένει ἐναντιοῖται (οἱ ὀρόμβοι) ἐγένοντο ἕνεκα ἀτελοῦς τῶν πνευμῶν διευρύνσεως (atelectasis). Ἄλλως δὲ ἡ περίπτωσις αὕτη ἀναμφίβη καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν τῶν δοξαζόντων τὴν ἀπόλυτον ἀνεπαρξίαν τῆς ἐκ γενετῆς εὐλογίας.

Ἄρρωστος 4. — Θρόμβωσις τοῦ ἐπιμήκου κόλπου καὶ τῶν ἐν τούτῳ ἐκβαλλομένων φλεβῶν ἐμβόλωσις τοῦ πλαγίου κόλπου καὶ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας. — Παιὶ 11 ετῆς, ὅστις πρὸ 13 ἔτους ἕνεκα κυφώσεως μετὰ τερηδόνης τῶν μεσαίων θωρακικῶν σπονδύλων ἐθεραπεύετο, ὑπέστη αἴφνης σιγνὸν ἔμετον, ἐν ἀρχῇ μὲν συνιστάμενον ἐκ λειψάνων τριφθῆς, βράδιον δὲ ἐκ γολωδῶν οὐσιῶν, σὺν αἷς ἐπῆλθεν κεφαλαλγία καὶ κόμα. Τῇ δ' ἐπιούσῃ εὐρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ὑπτίως κείμενον, τὸ πρόσωπον ἀλγεινῶς συνεστραμμένον ἔχοντα, μετ' ὀφθαλμῶν περιστρεφομένων, μετ' ἀξόνων τῆς ἀρτέως πρὸς τὰ ἔξω καὶ κορῶν διεστραμμένων· ὁ πᾶστων ἔσταινε καθ' ὑπερβολὴν ἀλλ' ἦν ἐν πλήρει ἀφασίᾳ· τὰ κάτω ἄκρα ἦσαν συνεσταλμένα· ὁ σφυγμὸς ἦν βραδύς καὶ ἀνώμαλος· ἡ κοιλία σκληρὰ, οὐχὶ συμπεπτωκυῖα μετὰ δυσκοιλιόγητος (ἐδόθη κίρκινον ἔλαιον καὶ ἐτέθησαν σιναπισμοί). Τὴν δὲ 3ην ἡμέραν ἀπῆντα μὲν ὁ παῖς εἰς τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἡ συναλκὴ ἦν ἐν μικρῇ ὑφέσει, τὴν 4ην ὅμως ἐπῆλθεν πάλιν κόμα, ἰσχυρὰ τῶν ἄκρων συνολικὴ μετὰ στραβισμού, καὶ ἡ κοιλία ἦν λίαν συμπεπτωκυῖα μετὰ πολλῶν κενώσεων. Τὰς δ' ἐπιούσας μόλις ἠλαττώθη δλίγον ἡ κατὰστασις, μόνον ἀφρόνων ἰδρώτων ἐπὶ τοῦ προσώπου, τοῦ λαμοῦ καὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ θώρακος παρουσιασθέντων. Τῇ δὲ 8ῃ ἡμέρᾳ ἐπῆλθεν ἐπὶ 1 ὥραν διαρκέσαντες κλονικοὶ καὶ μετὰ συναλκῶν ἐπαλλάσσοντες σπασμοί, εἶτα δὲ κόμα, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρα ὀάνατος. Ἡ δὲ νεκροψία παρέσχε τὰ ἐξῆς. (ἀκολουθεῖ)

Θεραπεία τῆς κακῶδμου λευκορροίας. — Ἐπι λευκορροίας κακῶδμου ὠφελούσι τὰ μέλιττα ἐγγύθεισ προΐαν καὶ ἐσπέρμας τῶν ἐξῆς διαλύσεων

Rp. Kal. Chloric. Dr. 6.
Solv. in
Aq. pic. Unc. 10.
add.
Laud. Sydenh. Dr. 1/2.

M. D.

S. Τρία κοχλιάρια τῆς τραπέζης τῆς διαλύσεως ταύτης εἰς 10 οὐγκίας ὕδατος δι' ἐκάστην ἐγχυσιν ἢ

Rp. Natr. Salicylic. Dr. 6.
Acid. Salicyl. Ser. 1.
Solv. in
Spir. Vin. Unc. 10.
add.
Tinct. Eucalypt. » 1.

M. D.

S. Ἐν ἑως δύο κοχλιάρια τῆς τραπέζης τῆς διαλύσεως ταύτης εἰς 10 οὐγκίας ὕδατος δι' ἐκάστην ἐγχυσιν. R.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPŌ-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τέτανον. Ἀρξιδιομήνας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυκνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Θεμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπέλαψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίαι βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς

καὶ Θεραπευτικὰς αὐτοῦ ιδιότητος δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ αἱ περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μέλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν Θεραπευτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐύρισκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ἔδρισταί μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

ΕΥΑΤΑ L. ROSSENTIAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Ἀδελφῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νοποῦ κρέατος τὰ Θεραπευτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχιων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῆς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάριστον ὅπτιος κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολλοὶ μετ' ἐπαίνων λόγοι γίνονται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν. διπλασιάζουσα

Περὶληψιν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιεῖν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικῶν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ DORVAULD.

*Έκδοσις 10η έντελώς άνασκευασθεΐτα· έκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα έν τῷ κειμένῳ. Ξένη όνοματολογία.

Εύρίσκειται έν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ εἰς Πικκοτῶν 8, καὶ έν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς έν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ έν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

BIBLIOGRAPHIKON ΔΕΛΤΙΟΝ

A. G. Γεωργαντά. — Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθηναί 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 2 ᾤ πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εύρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.—Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιστόρητα.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Cernes.
DE L'ALIASIE
et de ses diverses formes
par L. D'BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

D'ESPINE καὶ **PICOT.** — Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν. — Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ ε. ε. **Καυρ** καὶ **Ἰέδου** μετὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν καὶ πλήρους θεραπευτικοῦ ἐγκολπίου έν τέλει τοῦ συγγράμματος. — Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 15.

Παύλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς. — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων έν τῷ κειμένῳ — Ἀθηναί — 1884. — Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δραχμαὶ 15. — Εύρίσκειται έν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῶν κ. Κ. Βιλμπεργ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλου